

[Ministeren for Grønland.]

Grønland og grønlænderne og til gavn for det grønlandske erhvervsliv. Jeg har nævnt, at passagerantallet igennem årene om vinteren har været mere indskrænket end om sommeren, men forholdet er jo til syvende og sidst dette, at vi har også en masse passagerer, der skal op og hjem i vinter-tiden. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde før, og hvad kaptajnerne har understreget, at det, det drejer sig om, er at få tilfredsstillende materiel, skibe, som er i stand til at tage en vis overvægt af is, og vi så i øvrigt sørger for, så langt som vi nu engang kan — det er somme tider lidt besværligt her i tinget — at få nye skibe og tilvejebringe de bedst mulige sikkerhedsforanstaltninger og på den måde opretholde vintersejladsen, som jeg tror det ærede medlem hr. A. Lyngge vil give mig ret i er nødvendig både af erhvervsmæssige grunde og af hensyn til passagerernes befordring.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Man gik derefter til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til sikring af de store årganges videregående faglige og boglige uddannelse [af Ingmar Wagner m. fl.].

Valgt blev: *Per Hækkerup, Nina Andersen, Einer-Jensen, Andreas Hansen, Lysholt Hansen, Hougaard, Erhard Jakobsen, Carl P. Jensen, Henry Christensen, N. Chr. Christensen, Karlskov Jensen, Kryger, Anker Lau, Ninn-Hansen, Hanne Budtz, Adolph Sørensen og Helge Larsen.*

Derpå foretoges:

Anden behandling af forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov om bekæmpelse af sygdom og dødelighed blandt børn i det første leveår.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2991).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af Petra Petersen, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen:

I sidste linje ændres „1961-62“ til: „1957-58“.

Lovforslagets tekst, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Petra Petersen: Jeg er forbavset over den ligegyldighed, hvormed man betragter dette spørgsmål om sundhedsplejersker. Jeg er forbavset over, at de kvindelige medlemmer her i salen, ja, jeg er også forbavset over, at sundhedsstyrelsen tager så lempeligt på et spørgsmål som dette. Jeg tror ikke, nogen af parterne kan være blind for, at det har meget stor betydning for slægtens sundhed, at man gennemfører sundhedsplejerskeordningen for hele landet.

Ved lovforslagets første behandling bebudede jeg, at min gruppe agtede at stille ændringsforslag. Rigtigst ville det have været, om folketinget i denne samling virkelig havde gennemdrøftet loven, således at man kunne få undersøgt, hvordan man hurtigst muligt kunne indhente det forsømte, nemlig dette, at der stadig findes 870 kommuner her i landet, der efter 20 års forløb endnu er udækket med hensyn til sundhedsplejerskeordningen.

Vi befinder os på et sent tidspunkt af samlingen, og derfor er muligheden for virkelig at få gennemdrøftet loven i denne samling ikke stor. Min gruppe har derfor fundet det rigtigst — således som vort ændringsforslag går ud på — at man udskyder lovens revision til næste samling, altså samlingen 1957-58, og ikke som af ministeren foreslået venter til 1961-62.

Jeg har både ved lovforslagets første behandling og ved tidligere lejligheder begrundet, hvorfor mit parti finder det nødvendigt at tage loven op til revision. Det gør vi, fordi vi mener, det er nødvendigt at få loven praktiseret i fuldt omfang. På trods af den store nedgang i børnedødeligheden, som både ordførerne og ministeren henviste til ved første behandling, er børnedødeligheden i Danmark nemlig stadig